

forrette; Men Klokkerne i Kiøbstæderne, dog under Sogne-Præstens Inspektion. Alle Børn skal døbes i Kirken i dens Funt eller Bekken og 3de Sinde overøses med reent og bart Vand paa deres blotte Hoveder: I Navn Gud Faders, Søns og Hellig Aands. Ægtefolks Børn døbes strax efter Prædike-Tienesten, men Hore- og Slegfred-Børn skal i Kiøbstæderne døbes efter Tolv Slet, og paa Landet, naar de have ofret med de ægte Børn, eller naar al Tienesten er ude; Og med saadanne Hore- og Slegfred-Børn maae ej ofres. De skal være Vidsnesbyrd og Faddere til Daaben, som ere ærlige og uberygtede Folk; Dog maae dertil ei flere bedes, end fem af Mands- og Qvindespersoner tilsammen. Daaben forrettes paa den her anførte Maade. Ingen uden ordinerede Personer maae forrette Daaben; Men, dersom Barnet findes saa svagt, efterat det fuldkommen er født til Verden, at det ikke uden Livsfare kan komme til Kirken, da, saafremt ingen Præst er saa nær ved Haanden, eller anden skikkelig Mands-Person, som er kommen til skiels Alder, maae Jorde-Moderen, eller en anden gudfrygtig ærlig Qvinde, døbe det med bart Vand, og intet andet, saaledes: N. Jeg døber dig i Navn Faders, Søns og Hellig Aands. Dog skal sligt skee i 2 eller 3 Personers Nærværelse, i det mindste, som derom kan bære Vidnesbyrd, at Barnet er rettelig døbt i den hellige Trefoldigheds Navn. Skulde det hændes sig, at Moderen hastig blev overilet med Fødselen, og Barnet var i Livsfare, efterat det fuldkommelige var født, saa at der var ikke Tid at kalde nogle andre dertil, da maae hun selv døbe sit Barn paa forskrevne Maade; Døer det da, saa er det vel dødt, eferdi det har bekommet den rette Daab, hvorom Præsten underviser Moderen, at hun ingenlunde skal tvivle.

II Art.) Om hiemmedøbte Børn.

Intet Barn maae hiemmedøbes, med mindre Fornødenhed det udkræver, saa at det befindes saa svagt, at det ikke uden Livsfare kan komme til Kirken. Det Barn, som formedelst Legemet Svaghed i andres Overværelse saaledes hiemmedøbes, skal dog føres til Kirken, naar det bliver saa stærkt, at det kan taale det, dog skal det ingenlunde døbes paa nye igjen, efterdi der er ikkun een Daab; Men aleneste, at Barnets Daab maae af Guds Ords Tienere ved Hænders Paalæggelse stadfæstes og forkyndes i Fadderens Nærværelse paa den her anførte Maade. Dersom og Børnene, formedelst stor Hastighed

Skyld, ikke er givet Navn i deres Hiemmedøbelse, saa gjør det dog ingenlunde Daaben ugyldig, at den jo alligevel er en ret og fuldkommen Daab, og maae man siden give Barnet sit Navn; men ikke døbe det for den Skyld om igjen.

III Art.) Om Hitte-Børn.

Hitte-Børn og alle andre, om hvis Daab man ikke tilfulde er forsikret, skal føres til Kirken og i Fadderens Overværelse døbes aabenbarligen, ligsom andre Børn, efter forskrevne Skik og Maade. Og omendskiønt der maatte, som det undertiden skeer, findes en Seddel hos Barnet, at det er døbt, saa bør man dog ikke lide derpaa, paa det man ikke skal lade saa vigtig en Sag berøe paa saa løst og uvist et Vidne, hvorved Barnet i Længden selv kunde geraade i Tvivlsmaal om sin Salighed. Dog skal Præsten i slige Tilfælde flittig udforske og efterspørge Barnets Daab, om nogen kunde give vis Underretning derom; og derfor, saasnart et sligt Barn hos ham vorder angivet, skal han strax ved første Prædiken, om Barnets Helbred det kan taale, give Menigheden det tilkiende, om nogen af dem vidste eller kunde faae at vide, at Barnet havde bekommet Daaben; er det i Kiøbstæderne, da skeer den Lysning i alle Kirkerne samme Dag, og til alle Prædikener med tilbørlig Bøn og Formaning; og dersom ingen videre Kundskab derefter bekommes, da døbes Barnet til næste Prædike-Dag, eller og en anden Dag strax i Ugen; Men er Barnet svagt, at man frygter at oppebie den Tid, da døber Præsten det, saasnart skee kan, eftersom sagt er. Naar slige Børn ere komne til Kirken, gjør Præsten, førend de døbes, en (her anført) Formaning til de Nærværende.

IV Art.) Om voxne Menneskers Daab.

De, som ere komne til skiels Alder og dog ikke ere døbt, men begiere af Guds Tienere at døbes, dem skal Præsterne strax indføre for Superintendenten, som skal bære Omsorg, at de blive vel og grundig underviste i deres Cateshismo og andre Troens-Artikler. Imidlertid skal Præsterne idelig og alvorlig formane den, som vil døbes, at han ikke beviser nogen Skrømt og Hyklerie i dette høie Saligheds-Værk, eller seer dermed hen til nogen verdslig Ære og Profit, men alene til sin Siels evige Salighed. Siden skal han af Superintendenten i nogle Præsters Nærværelse nogle Gange overhøres ikke alene i sin Cateshismo og christelige Børne-Lærdom, men endog i de